

TOEN KWAM JEZUS EN RIEP

Johannes, het 11e hoofdstuk, beginnend met het 18e vers, zou ik willen lezen.

Bethanië nu was nabij Jeruzalem, omtrent vijftien stadiën van daar.

En velen uit de Joden waren gekomen tot Martha en Maria, opdat zij hen vertroosten zouden over haar broeder.

Martha dan, als zij hoorde, dat Jezus kwam, ging Hem tegemoet; doch Maria bleef in huis zitten.

Zo zeide Martha dan tot Jezus: Heere, waart Gij hier geweest, zo ware mijn broeder niet gestorven;

Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van God begeren zult, God het U geven zal.

Jezus zeide tot haar: Uw broeder zal weer opstaan.

Martha zeide tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten laatsten dage.

Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en . . . Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven;

En een ieder, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloofst gij dat?

Zij zeide tot Hem: Ja, Heere; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou. (En let daarop!)

En dit gezegd hebbende, ging zij heen, en riep Maria, haar zuster, heimelijk, zeggende: De Meester is daar, en Hij roept u.

2 Laten we bidden. Hemelse Vader, bekrachtig die Woorden aan onze harten vanavond, terwijl wij nu op U wachten. Uw Woord, Uw dienstknecht en de tekst is geheel aan U toevertrouwd, in Jezus Christus' Naam. Amen.

U mag gaan zitten.

3 Mijn doel waarvoor ik hier ben, is om te proberen het volk van God te helpen. Niet zozeer om te bidden, en handen op de zieken te leggen, maar dat zij Jezus Christus in ons midden mogen herkennen, de Zoon van God in ons midden. Wij spreken vanavond over dit onderwerp: *Toen kwam Jezus en riep.*

4 Nu, over deze tijd waarvan wij spreken, het was een erg verdrietige tijd. Als u ooit het verhaal gelezen heeft in het leven van onze Heer, komen we erachter dat Hij een grote vriend

was van deze jongen, Lazarus. Hij was . . . Na het heengaan van Jozef, of hij was vertrokken en kwam om bij Martha, Maria en Lazarus te wonen. En zij waren grote vrienden. Zij hadden . . . Hij was als een herder voor hen, een—een echte vriend. En maakten kleinigheden voor Hem om te dragen, een jas om te dragen, geloof ik, beweren ze, en het was als één geheel geweven, zonder naad. En dan hadden zij dingen voor Hem gedaan, omdat zij in Hem geloofden. Het was zij—zij hadden geloofd en hadden dat gezien. Ze hadden de kerk, enzovoorts, verlaten, om Hem te volgen. En dat was een groot iets in die dag, dat zelfs de straf ervoor de dood kon zijn, om—om erbij vandaan te gaan.

⁵ Maar Jezus, deze Kerel Die rondging, zoals zij beweerden, hun kerken opbrekend, en kwade dingen zeggend over hun priester, en—enzovoorts, Hij had—hij had hen grote schade toegebracht, dachten zij. En—en zelfs om Hem te belijden zou zijn om—om buiten de synagogen te worden gezet. En als je dan uit de kerk bent, ze—ze dachten dat je geen—geen kans op verlossing had. Als je niet tot een van hun sekte behoorde, zoals Farizeeër, Sadduceeër of zoiets, er was geen verlossing als je daarbuiten stond. En als zij het recht hadden, de sleutels, en zij konden je er gewoon uit schoppen als ze het wilden. Dat was wat ze zelf zeiden. Geen wonder dat Jezus zei: “Gij, door uw traditie, hebt het Woord Gods ontkracht.” Ziet u?

⁶ En nu heeft het zich opnieuw herhaald, want we weten allemaal dat de geschiedenis zich om de zoveel tijd herhaald. En het is droevig om te zeggen, maar het werd geprofeteerd dat het zich zou herhalen, en het heeft het opnieuw gedaan.

We ontdekken dat er niet zo best over Jezus gedacht werd.

⁷ Vaak willen mensen de man die het niet met hen eens is, veroordelen. Wij behoren dat niet te doen. Wij kunnen het met elkaar oneens zijn, maar alsnog vriendelijk wezen. Als ik het niet eens kon zijn met een mens, en hem toch liefhebben en voor hem bidden, en het . . . oneens met hem zijn op basis van de Schrift, en voor betere verlichting, dan zal ik hem niets zeggen. Ik wil het altijd vriendelijk met hem oneens zijn, omdat ik hem liefheb, en ik—ik wil zeker niet dat hij verloren gaat. En hij zou hetzelfde met mij moeten doen; we willen niet verloren gaan. En we moeten onze gedachten baseren op wat het Woord zegt. Laat het Woord Waarheid zijn. Niet onze geloofsbelijdenis of wat onze gedachten, maar wat Hij zegt; geen eigen uitlegging, alleen maar wat het Woord zei.

⁸ Laatst op een avond deed ik iets en het leek oneerbiedig, bijna, ik geloof dat het bij een ontbijt voor predikers was, laatst 's morgens. Ik daagde Jezus voor het gerecht. Ik zei: “Net zoals ze het toen deden, zo doen ze het vandaag.” Misschien zou het goed zijn als ik het even een ogenblik herhaal, als we de tijd hebben. Nu, zei ik, vandaag ontdekken we dat . . .

9 In Luthers reformatie, hij, in de tijd daarvan, hij zei dat de rechtvaardige door geloof zal leven. “De mens die gelooft, hij, die heeft Het.” Maar we ontdekten dat velen van hen zeiden dat ze geloofden, en hadden Het niet.

10 In de dagen van—van John Wesley, als zij de tweede zegen kregen, zo noemden zij het, heiliging, volkomen heiliging, werden ze blij en juichten. “Iedereen die juichte, had Het.” Maar ze ontdekten dat ze Het niet hadden. Velen van hen juichten, en hadden Het niet.

11 De dagen van Pinksteren, ze zeiden: “Nu is het herstel van de gaven gekomen, de doop van de Geest. Hij die in tongen spreekt, heeft Het.” We ontdekken dat velen in tongen hebben gesproken, en Het niet hadden.

12 Dus zeggen ze: “Welnu, de vrucht van de Geest, dat is wat Het was.” O, nee, niet de vrucht van de Geest. Christian Science heeft dat, waar nauwelijks. . . Liefde is de vrucht van de Geest. Dan, en zij hebben meer liefde dan wie dan ook, en verloochenen de Godheid van Jezus Christus; noemen hem slechts een profeet, slechts een normaal mens. Ziet u? Dus dat doet het 'em niet.

13 Laat ik me dat eventjes afvragen. Laten we Jezus voor het gerecht dagen. En God vergeve me voor deze bewering vanaf het podium, maar ik zal voor een ogenblik tegen hem zijn, alleen maar om u het Licht te brengen. Ziet u?

14 “Nu heb ik u mensen hier vanavond; ik spreek tot u. Ik was terug in een andere tijd toen Jezus van Nazareth op aarde was. Ik kom tot u, en om met u te argumenteren tegen deze Kerel, Jezus van Nazareth. Nu, we weten allemaal dat God liefde is. De Bijbel zegt dat Hij dat is. In orde, en de liefde, de Geest is lank- . . . lankmoedigheid, vriendelijkheid, geduld, zachtmoedigheid, enzovoort, en liefde. Nu zou ik zeggen, ik wil u iets vragen. We zullen nemen wat—wat we kennen, een Christen.

15 “Kijk naar deze oude priester van u. Zijn over-over-grootvader was een priester. Hij moest geboren zijn in dat geslacht van Levieten om een priester te zijn. We ontdekken, nu, hij heeft geen jeugd gehad zoals de rest van jullie het had. Wat doet hij? Hij offert zichzelf op, hij bevindt zich daar om het Woord te bestuderen, het Woord van God. Hij gaat er doorheen, dag en nacht, dag en nacht, moet elke letter ervan kennen, elk woord op de boekrol. Hij moet het uit z'n hoofd kennen. Hij—hij, er is gewoon iets mee dat hij het moet weten.

16 “En dan, buitendien, toen uw vader en moeder getrouwd waren, wie heeft hun als man en vrouw verenigd? Uw godvruchtige oude priester. Wie was het die naar uw vader kwam toen hij in nood was en wat geld op zijn boerderij verschuldigd was, dat de hypotheekverstrekkers het zouden nemen? Wie stond hem terzijde? Uw goede oude priester. Wie stond daar bij uw moeder in de kamer toen ze geboorte aan u gaf? Goede oude

priester. Wie komt naar u toe als u ziek bent en behoeftig? Uw goede oude priester. Wie was het die u zegende en u aan God toevertrouwde en u de 8e dag besneed? Uw goede oude priester. Toen uw vader en moeder op het punt stonden om te scheiden, wie bracht hen weer terug bij elkaar, hield hen bij elkaar? Uw goede oude priester. Wanneer er problemen in de buurt zijn, wie bekommert zich erom? Uw goede oude priester. Zeker.

¹⁷ “Nu, deze goede oude priester weet dat de Bijbel zei dat God een lam als offer vereist. Velen van u mannen zijn zakenlieden, dus u houdt geen schapen, toch vereist God een schaap. Ze maakten daar een paar stallen, ze verkochten hun schapen zodat de—de zakenlieden er heen konden gaan en het konden kopen en een offerande voor hun ziel offeren, wat God vereist.

¹⁸ “Wat deed deze jonge Kerel, genaamd Jezus? Waar kwam Hij vandaan? Werd gezegd dat hij maagdelijk geboren was. Wie heeft er ooit van zulke onzin gehoord? Wij weten dat zijn moeder Hem kreeg voordat zij en Jozef geboren waren, of zij en Jozef getrouwd waren, werd Hij geboren. Nu, we ontdekken dat hij een—hij een slechte naam heeft, om mee te beginnen.

¹⁹ “Welke lidmaatschapskaart heeft Hij? Als Hij een godvruchtig Man was, tot welke groep is Hij toegetreden? Toen uw priester studeerde, studeerde, studeerde, studeerde, om het Woord te kennen; hier komt Hij eraan, afbrekend wat hij heeft opgebouwd. Zou u dat ‘God’ noemen? Zeker niet.

²⁰ “Nu, laatst, toen uw priester die plek daar had gemaakt, de . . . en voor waar u het offer kon kopen, wat deed deze jonge kerel? Vriendelijkheid? Hij sloeg, knoopte enkele touwen aan elkaar, wat vlas en leertjes, en keek uit over het volk, met toorn; schopte die tafels omver, en sloeg ze eruit. En u noemt dat vruchten van de Geest, op hen neerkijkend, met toorn? En kijk, de man zijn mogelijkheid ontnemend om Jehova te aanbidden! De zakenman wil Hem aanbidden; hij houdt geen lammeren, en hij ging daar heen om het te kopen. En hij keerde het om, en schopte ze, en dreef hen eruit.”

²¹ Wie heeft er daar de vrucht van de Geest? Ziet u? Daar hebt u het. Ziet u, niet vrucht van de Geest, niet spreken in tongen, niet juichen.

²² U zegt: “Dan, Broeder Branham, wat is het bewijs? Wat is het bewijs?” De betuiging van het Woord in het uur.

²³ Zij hadden de Bijbel. Hij was precies wat Jehova zei dat zou gebeuren. Het heeft geen enkele uitleg nodig. Het werd daar uitgelegd. Daar waren uw priesters, daar was alles wat ze hadden en al het andere, net zo geroutineerd en zo, maar toch faalden zij om het Woord te zien. En Hij maakte dat Woord leven voor dat tijdperk. Dat is het bewijs van dat tijdperk.

²⁴ Luther had het bewijs van zijn tijdperk, Wesley van zijn tijdperk, Pinksteren van zijn tijdperk, maar wij zijn in een ander

tijdperk. Die dingen zijn goed. Maar, zoals de baby, heeft een vinger, een oog en neus gekregen, maar na een poosje moet hij een menselijk wezen worden. Hij moet een—een volgroeid kind worden; dan geboren worden, een ziel, lichaam, geest hebben, rond kunnen bewegen.

²⁵ Nu ontdekken wij dat, dit alles, Jezus had het verklaard en slechts een paar, slechts diegenen die Hij bestemd had tot Leven, zagen Hem. Geen grote menigten; Zijn menigten konden nooit zoals Kajafas zijn menigten zijn. Welja, Kajafas had de hele natie bij elkaar kunnen roepen. Jezus riep maar een paar bij elkaar. Niet velen kenden Hem. Duizenden maal duizenden, toen Hij op aarde kwam. Hij doorliep de aarde en ze hebben zelfs niet eens geweten dat Hij hier was.

²⁶ Zo zal het opnieuw zijn! Hij zal tot degenen komen die tot Leven geroepen zijn. Hij weet wie tot Leven geroepen is. En Hij zal niet. . . Het is Zijn zaak om daar zorg voor te dragen.

²⁷ Nu merken wij op dat zij dan uit de kerk kwamen en zij hadden Hem geloofd. Alles wat het Woord over Hem gezegd had, daar was Hij.

²⁸ En op een dag verliet Hij hun huis. Ik wil spreken over drie dingen: Jezus was vertrokken; de dood was gekomen; en alle hoop was verdwenen. Ik wil een paar minuten over die drie dingen spreken.

²⁹ Jezus was vertrokken. En toen Hij wegging, kwamen moeilijkheden op. Nu, wanneer Hij u verlaat of uw huis, waar u woont, is moeite onderweg. Satan heeft een open deur wanneer Jezus weggaat.

³⁰ Hij was weggegaan, en—en zodra Hij dat deed, toen kwam de dood binnen. En wanneer Jezus eruit gaat, komt de dood binnen. Afscheiden te zijn van Hem betekent de dood, dus de dood kwam binnen toen Jezus eruit ging.

³¹ En de dood was bij Lazarus blijven rondhangen. En toen, Degene waarin zij geloofden en Die zij liefhadden, zij hadden Hem bericht gezonden om voor Lazarus te komen bidden, omdat zij Hem gezien hadden en wisten dat Hij God kende, dat: “Wat dan ook, God. . .” Martha drukte het daar toen zo uit: “Alles wat U nu ook tegen God zegt, God zal het doen.” Zij erkende dat Hij en God één was. Hij was het Woord van het uur, dus erkende zij dat. En zij wist dat als zij ooit maar met Hem in contact kon komen, maar Hij was weg en ze konden Hem niet te pakken krijgen. En zij stuurden iemand naar Hem, en in plaats van te komen, ging Hij verder weg. En toen stuurden zij opnieuw, en in plaats van te komen, ging Hij verder weg.

³² Soms vragen wij ons af waarom deze dingen gebeuren, maar zegt de Schrift niet dat “alle dingen meewerken ten goede voor hen die God liefhebben”? Hij weet wat Hij aan het doen is. Als

Hij talmt, is dat in orde. Hij weet wat Hij aan het doen is. Er was een bedoeling mee.

³³ We ontdekken dat Hij zei, in Johannes 5:19 : “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij de Vader dat ziet doen.”

³⁴ De Vader had Hem verteld om weg te gaan en zoveel dagen weg te blijven. Nadat de dagen voltooid waren, toen zei Hij, wat Hij toen zei, dat “onze vriend Lazarus slaapt.”

En hij zei: “Wel, het gaat goed met hem.”

³⁵ Hij zei: “Hij is gestorven. En ik ben blij om u dat ik daar niet was.” Omdat zij geprobeerd hadden Hem ertoe te krijgen naar hem toe te gaan, om hem te genezen of te zeggen wat er moest worden gedaan. Maar Hij wist wat er moest worden gedaan, dus had Hij precies gedaan wat Hem werd opgedragen te doen: wegblijven. Als u Hem opmerkt bij het graf toen Hij terugkwam. Hij drukte dat uit toen Hij terugkeerde en dit huis vond.

³⁶ Alle hoop was verdwenen. Lazarus was gestorven. Elk uur waren zij blijven denken: “Hij zal misschien op het toneel komen. Hij zal misschien op het toneel komen. Hij zal misschien terugkomen.” Tenslotte stierf hij, de adem verliet hem.

³⁷ Zij gingen naar buiten, balsemden hem, haalden het bloed uit zijn lichaam, wikkelden hem in linnen, kruiden, en balsemden hem en legden hem in het graf, plaatsten een steen over het graf, wat hun gewoonte van begraven was in die dagen. Een gat in de grond, misschien wel in de rots en een steen daarbovenop leggen; dat was hun gewoonte.

³⁸ Eerste dag ging voorbij, tweede dag ging voorbij, derde dag ging voorbij, vierde dag ging voorbij, de man lag al te rotten in het graf. Zijn neus was waarschijnlijk ingevallen. Dat, ik denk dat dat het eerste is wat invalt, is de neus. En hij was al aan het rotten. Zijn—zijn vlees was teruggegaan tot het stof der aarde, of was terug aan het gaan. Zijn ziel was vier dagreizen ver ergens van hem vandaan.

³⁹ Alle hoop hem ooit weer te zien in dit leven was verdwenen. En dan, toen alle hoop verdwenen was. . . Zij hadden gewacht: “Misschien als Hij de eerste dag komt, tweede dag!” Nee. Toen stierf hij en Hij was niet gekomen. Toen zette de wanhoop in.

⁴⁰ Na een poosje was er iemand die haar moet hebben verteld: “De Meester is buiten.” Hier gaat Martha over de straat!

⁴¹ Jezus kwam in dat donkere uur toen alle hoop verdwenen was. Dat is meestal wanneer Hij komt. Ziet u? Hij komt precies op dat donkerste moment, dan verschijnt Jezus op het toneel.

⁴² Let nu op, Hij kwam en vroeg naar Martha. Zijn Aanwezigheid bracht nieuwe hoop. Maakt niet uit of de jongen dood was, toch brengt Zijn Tegenwoordigheid nieuwe hoop.

43 U zou hier vanavond kunnen zitten, mijn vriend, waar de artsen u hebben opgegeven, met kanker, hartkwaal. Misschien wel in een rolstoel, kreupel, heel de wetenschap heeft gezegd dat er geen hoop meer voor u is; de kalkafzetting heeft—heeft op uw—uw—uw botten knobbels gevormd, zodat u ze niet meer buigen kunt. Of uw—uw hart is zo slecht, de dokter zegt dat u elk ogenblik heen zou kunnen gaan. O, en grote aantallen mensen met kanker en tb, misschien de laatste hoop die u hebt, en het lijkt erop dat de dokter u heeft opgegeven. Maar toch, om te zijn in de Tegenwoordigheid en herkenning van de Tegenwoordigheid van Jezus Christus, brengt opnieuw hoop.

44 Iemand kan het u zelfs vertellen. Misschien hebt u er nooit eerder van gehoord, maar laat iemand zeggen: “Ik weet waar er een kerk is, zij geloven in God en zij bidden voor de zieken,” snel (Nu, u staat op het punt te sterven. Zie?), er springt nieuwe hoop op. Dat gebeurt altijd. In dat donkere uur, dan is het meestal wanneer iemand er iets over zegt, u over Jezus vertelt. Zijn Tegenwoordigheid bracht nieuwe hoop.

45 Moge het vanavond hetzelfde doen, zoals het het gisteravond heeft gedaan. Wanneer wij dat betuigde Woord zonder enige zweem van twijfel zien, dat gemanifesteerd is en bewezen; dat die Jezus Die negentienhonderd jaar geleden leefde, Die stierf op Golgotha; op de derde dag opstond, en aan die discipelen verscheen en hun ogen opende, en deze belofte van de dag deed, hier vanavond nu midden in onze tegenwoordigheid is; het zal ongetwijfeld hoop bij de mensen brengen. Nieuwe hoop licht op.

46 Misschien zei iemand: “De kerk is al een poosje aardig droog. We hebben geen goed vers water gehad, al—al—al enkele maanden lang. We hebben geen opwekking gehad. Lijkt alsof iedereen zo stilstaat, of zoiets. We gaan gewoon naar de kerk en zingen een lied en—en horen een paar boodschappen en gaan terug.” Maar plotseling, wanneer we dan droog beginnen te worden, dan komt Jezus op het toneel, verfrist ons, brengt ons iets nieuws. Hij is er altijd om dat te doen. Nieuwe hoop komt wanneer—wanneer Jezus binnenkomt. Zijn Tegenwoordigheid brengt nieuwe hoop.

47 Zij wist dat Hij dat gemanifesteerde Woord van God was. Zij had dat tijdperk gezien. Of, als zij dat niet had, zou zij nog steeds orthodox zijn geweest. Zou zij nog steeds tot de kerk hebben behoord. Maar zij had dat beloofde Woord gezien. Zij had dat beloofde Woord door Hem gemanifesteerd zien worden en zij wist dat Hij dat levende Woord was. En toen zij ervan hoorde, kon het haar niet schelen hoevelen haar bekritiseerden, of wat ook maar, zij ging naar Hem toe zo hard als ze maar kon gaan. Ziet u? Zij wist dat Hij dat gemanifesteerde Woord was.

48 Zonder twijfel dat zij over het verhaal van Elia in zijn dagen gelezen had. Nu, hij was Gods gemanifesteerde Woord in die

dag. Hij was een profeet, en het Woord van de Heer komt tot de profeet. En er was een vrouw daarin die een kleine baby had die haar gegeven werd door een zegen waarmee de profeet haar had gezegend, en zij kreeg het kind.

⁴⁹ Op een dag, omstreeks elf uur, moet hij een zonnesteek hebben gehad. Hij was buiten op het land met zijn vader, de Bijbel zei niet, zegt niet dat het een zonnesteek was, maar hij begon te roepen: “Mijn hoofd! Mijn hoofd!” Om ongeveer elf uur op de dag. En hij, de vader, had een knecht, om hem naar huis te brengen. Hij lag op zijn moeders schoot, ongeveer tot de middag, werd zieker en zieker, en stierf tenslotte.

⁵⁰ En nu, in plaats van wanhopig te gaan worden, de... alle burens kwamen gillend binnen en gingen tekeer, maar die standvastige moeder, haar baby was dood, zij bracht hem boven in die kleine kamer die zij voor de profeet had toebereid, en legde hem op zijn bed, op die manier. En zij zei tot de knecht: “Zadel voor mij een muilezel, en rijd rechtstreeks, en stop niet tenzij ik het u zeg.” Tjongejonge! Dat is het!

⁵¹ We hebben geen tijd om te debatteren en ruziën. Die dag is voorbij. Laten we verder gaan. We moeten daar komen. We hebben een nood.

⁵² En dus zei hij: “Ga voort en laat mij zonder ophouden doorrijden tenzij ik het u zeg.” En zij gingen tot ze bij Elia kwamen.

⁵³ Elia, die een man van God was, niet zoals Christus; Christus wist alle dingen, want Hij was God. Elia was een deel van God. Dat was Christus in Elia. En dat was de boodschap van het uur, want het Woord van de Heer voor dat uur was met die profeet.

⁵⁴ Jezus was de volheid van al die profeten, elk van hen manifesteerde Hem slechts. Dat is alles. Helemaal van Jozef, van dertig zilverstukken, overal, hij—hij beelde Christus uit. Zo ook Mozes!

⁵⁵ David, zat als een verworpen koning op de heuvel, weende, omdat hij verworpen was. Achthonderd jaar later zat de Zoon van David op een heuvel. Dat was de Geest van Christus in David daar. En Hij... Tjonge! Hij was beide Wortel en Nageslacht van David. En zo zat Hij boven op de heuvel, wenend, als een verworpen Koning: “Jeruzalem, Jeruzalem, hoe vaak heb ik u willen beschermen, gelijk een hen haar kuikens.” Wat was het? Het was Christus daar toen.

⁵⁶ Het was Christus Die weende toen David het lied schreef: “Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? Al Mijn beenderen, zij schouwen Mij aan. Zij hebben Mijn handen en Mijn voeten doorboord. Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld. Zij hebben het lot om Mijn gewaad geworpen.” Dat was Christus Die in David sprak. Dat is juist. Hij was de manifestatie van het Woord. Christus kwam om die dingen te vervullen die door

de profeten werden gesproken, want het Woord was met de profeten.

⁵⁷ Hij zei dat gisteravond in de les, dat Hij kwam om te vervullen wat de profeten over Hem hadden gezegd, omdat zij het Woord hadden. En Elia was Gods profeet, het Woord van die dag.

⁵⁸ Dus, de Sunamietische vrouw bleef bij die profeet totdat hij kwam en de kracht van God manifesteerde, en op de baby ging liggen, en de baby tot leven kwam.

⁵⁹ Nu, Martha moet dit hebben herkend, hoewel zij het druk had om voor het huis te zorgen, afwassen, enzovoort. Maar daar bekende zij kleur. Ze liet zien wat werkelijk in haar was. Ze ging Hem onmiddellijk halen. Als God in Elia was, moest God in Christus zijn, omdat Hij bewezen had dat Hij die Persoon was. Amen. Daar houd ik van, die vastbeslotenheid! Ze gaat naar hem toe. Ze moest Hem bereiken. En daar ontdekte ze, toen ze bij Hem kwam—bij Hem; nu bedenk, wist dat Hij nooit had veranderd, dat God nooit Zijn programma verandert. Als Hij in Elia was en de dode kon opwekken, was Hij in Christus en kon de dode opwekken, hoewel Hij het niet had gedaan, omdat het dezelfde God is.

⁶⁰ Evenmin is Hij nu veranderd! Evenveel God vanavond als Hij ooit is geweest. Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en altijd. Hij verandert niet.

⁶¹ En Hij wist dat zij wist dat het in Hem was. Let op, binnen slechts enkele minuten, werd het bewezen, toen zij Hem iets over haar broer zei en ze zei: “Here, ik—ik geloof dat U bent.”

⁶² En Hij zei: “Ik ben de Opstanding en het Leven. Al ware hij ook gestorven, toch zal hij leven. En een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. IK BEN.” Dat is de IK BEN die in de brandende struik was, met Mozes. “Ik ben de Opstanding. Ik ben het Leven. Ik was de muur. Ik ben nog steeds Hem. Ik ben de Opstanding en het Leven. Hij die in Mij gelooft, al ware hij dood, toch zal hij leven. Een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven.” Na deze grote zekerheid die zij had, dat Hij het beloofde Woord was; toen Hij zei, aangezien Hij een Profeet was, kon Hij niet liegen; daarom Hij, toen Hij zei: “Ik ben de IK BEN. Ik ben Hem Die de Opstanding en het Leven is.”

⁶³ Ze zei: “Ik geloof dat U Die bent, de Zoon van God Die in de wereld zou komen. Hoewel mijn broer dood is, daarginds in het graf ligt, is hij. . . zijn lichaam vergaat nu; maar ook nu, alles wat U zegt, het zal gebeuren.” Juist!

⁶⁴ Alles wat zij wilde, was Hem het te horen zeggen! Amen. O, Martha, waar zijn wij vanavond? “Spreek slechts het Woord; mijn knecht zal leven!” Het Hem slechts te horen zeggen! Ze mochten haar misschien zijn komen vertellen dat Hij het zei, maar hier was Hij Zelf. O God, open blinde ogen, dat zij in staat mogen zijn

om te zien! Wanneer Hij, in Zijn Tegenwoordigheid, het Woord spreekt, wordt het altijd gemanifesteerd.

⁶⁵ Ze zei: “Wat U God ook vraagt, God zal het U geven. Laat me het slechts horen!” Zij wilde dat Hij het Woord zou spreken. Dat is alles wat zij wilde horen. Alleen maar het Woord krijgen, dat was al wat zij nodig had, was om Hem te horen zeggen dat Hij het zou doen.

⁶⁶ En Hij zou het toen meteen hebben gedaan, maar, ziet u, door het visioen dat de Vader Hem getoond had, moest Hij bij het graf staan. O, tjonge! Houd vast aan uw geloof! God bewerkt alles ten goede. Het zal in orde zijn. Wacht maar tot zij bij het graf kwam.

⁶⁷ Merk op, kon zij Hem er gewoon toe krijgen om het te zeggen, zelfs toen hij nog. . . Alle hoop was weg, helemaal alles. Hij was dood, aan het ontbinden in het graf; maar het Hem slechts horen zeggen, is alles wat zij wilde.

⁶⁸ Nu, toen Hij zei: “Ik ben de Opstanding en het Leven,” geloofde zij het. Zij geloofde het. Merk nu op, nu moest zij geloven in het onmogelijke, toen zij Hem hoorde zeggen: “Ik ben de Opstanding en het Leven. Al was hij gestorven, toch zal hij leven, en een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven.” Zei: “Geloof u dit?”

⁶⁹ En ze zei: “Ja, Heer, ik geloof het. Ik geloof dat U de Zoon van God bent Die in de wereld komen zou.” Daar houd ik van. Daar houd ik van.

⁷⁰ Ik—ik heb dit eerder gezegd. Het zou nu opnieuw kunnen gelden. Niet lang geleden sprak ik tot een vrouw, het was een zekere kerk die ik een poosje terug noemde, die niet gelooft dat Hij God was, Zijn Godheid; Hij was slechts een profeet, een gewone man.

⁷¹ Dat was Hij, werkelijk. Hij was dat, plus God. Ziet u, Hij was de manifestatie. Jezus is het lichaam, de Jongen, de Man; God was wat in Hem woonde. God was in Hem. Hij was een God-mens. Hij was een Man, toch was Hij God gemanifesteerd in vlees. Wanneer wij Jezus zien, zien wij God. Dat is wat Hij zei: “Wanneer u de Vader ziet, Mij ziet, ziet u de Vader.” Want, Hij was de weerspiegeling, omdat Hij het Woord was, amen, dat in het begin was. Amen.

⁷² Hij noemde de profeten “god.” Wist u dat? Hij zei: “U noemt hen ‘god’ tot wie het Woord van God komt. Hoe kunt u Mij veroordelen wanneer Ik zeg: ‘Ik ben de Zoon van God?’”

⁷³ Want, hetzelfde Woord zei dat Hij daar zou zijn en daar is het Woord opnieuw gemanifesteerd. En nog steeds zouden zij het niet geloven.

⁷⁴ Deze vrouw zei tegen mij: “Ik kan het u bewijzen.” Zei: “Ik hoor u graag prediken, maar er is één ding dat u te veel doet.”

“Wel, wat is dat?”

Zei: “U scheidt te veel op over Jezus.”

⁷⁵ Ik zei: “Ik hoop dat dat alles is wat Hij tegen mij heeft wanneer Hij komt.” En ze zei: . . . Ik zei: “Ik hoop dat dat alles is wat Hij kan, fout is die Hij in mij kan vinden.” Ik zei: “Als ik tienduizend tongen had, zou ik niet genoeg kunnen spreken, o tjonge, wat Hij is!”

Ze zei: “Maar, u, u maakt Hem God.”

⁷⁶ Zei: “Dat was Hij. Of, als Hij het niet was, was Hij de grootste bedrieger die de wereld ooit heeft gehad.”

Ze zei: “Hij was een profeet.”

⁷⁷ Ik zei: “Hij was een profeet, dat is waar: een God-profeet, de volheid van het Woord. De profeet had gewoon het Woord dat tot hem komt, dat is wat hem maakt—een profeet maakte. Maar Hij was de volheid van dat Woord.”

⁷⁸ En ze zei: “Ik kan het u bewijzen.” Zei: “U maakt Hem Goddelijk.”

Ik zei: “Hij was Goddelijk.”

En ze zei: “Hij kan niet Goddelijk zijn.”

Ik zei: “Maar dat was Hij.”

Ze zei: “U zei dat u de Bijbel geloofde.”

Ik zei: “Ja.”

⁷⁹ Ze zei: “Ik zal het u bewijzen, door uw eigen Bijbel, dat Hij niet Goddelijk was.”

⁸⁰ Ik zei: “Doe dat. Als de Bijbel het zegt, dan geloof ik het, omdat ik geloof dat het Woord juist is.”

⁸¹ Ze zei: “Onderweg van naar het graf van Lazarus, herinnert u zich dat in Johannes 11?”

Ik zei: “Jazeker, mevrouw.”

⁸² Zei: “Welnu, op de weg erheen huilde Hij. De Bijbel zei: ‘Hij weende.’”

Ik zei: “Inderdaad zei de Bijbel dat Hij weende.”

Zei: “Hoe kon Hij Goddelijk zijn en wenen?”

Ik zei: “Hij was menselijk.”

“Menselijk en Goddelijk?”

⁸³ Ik zei: “Ja, dame. U faalt om het te zien. Hij was een—een man die daar heen ging en huilde met degenen die huilden, dat is waar, rouwde met degenen die rouwden. Hij was een Man. Maar toen Hij Zijn kleine, zwakke lichaam oprichtte en zei: ‘Lazarus, kom uit,’ en een man die al vier dagen dood was, stond op zijn voeten. Daar was méér dan een man voor nodig, dat was God in de man.” Wie kan de dode opwekken dan alleen God? Hij is de Opstanding en het Leven! Dat is juist.

84 Die avond op de zee, toen Hij daar vermoeid achter in de boot lag, waar tienduizend duivels zwoeren dat zij Hem die avond zouden verdrinken, en dat oude bootje dat ronddobberde als een kurk van een fles op een stormachtige zee. Die duivels dachten: “Nu hebben we Hem. Hij slaapt; we laten de hele boel zinken.” O, Hij was een man, vermoeid, maar eenmaal opgewekt, stond Hij met Zijn voet op het touwwerk en keek omhoog en zei: “Zwijg, wees stil,” en de winden en de golven gehoorzaamden Hem. Dat was meer dan een mens.

85 Hij was een mens toen Hij honger had. Hij kwam van de berg af, zocht een stuk brood of iets om te eten, of een vijg van een boom. Maar toen Hij vijf broodjes en twee vissen nam en vijfduizend mensen voedde, was dat God in die Man. Dat is juist.

86 O, ieder mens die ooit tot iets is geworden, geloofde dat, alle dichters die dat hebben geloofd. Geen wonder dat er één schreef:

Levend had Hij mij lief; en stervend redde Hij
mij;
Begraven droeg Hij mijn zonden ver weg;
Opstaand rechtvaardigde Hij mij vrijuit voor
eeuwig;
Op een dag zal Hij komen, O glorieuze dag!

87 Eddie Perronet, toen zijn liederen niet verkocht werden. Op een dag, wankelend onder de invloed van de Heilige Geest, greep hij een pen en schreef hij het gewijde lied, toen hij schreef:

Breng alle heil aan de kracht van Jezus' Naam!
Laat engelen zich ootmoedig nederbuigen;
Breng voort het koninklijke diadeem,
Kroon Hem tot Heer van allen! (Halleluja!)

88 Zeker, dat is wat wij geloven Wie Hij was. Jazeker.

89 Zij moet nu geloven voor het onmogelijke, volgens de moderne denkwijze van die dag. Zo moet u geloven voor het onmogelijke, om nieuw Leven te zien, om iets te zien gebeuren. Maar als Hij herkende. . . Zij herkende dat Hij het Woord was, dan kan het onmogelijke plaatsvinden, omdat Hij de Schepper is en Zich zal houden aan alles wat Hij heeft gezegd.

90 “En alle dingen zijn mogelijk voor degenen die kunnen geloven.” Dat is Zijn Woord. Maar het onmogelijke wordt gemanifesteerd wanneer God op Zijn Woord wordt genomen. Jazeker. Wanneer God op Zijn Woord wordt genomen, wordt het onmogelijke gemanifesteerd. Wanneer God zegt dat het zal zijn, dan neemt u dat Woord en let op, het onmogelijke gebeurt. Dat zal het zeker.

91 Maar merk op, zelfs in dat alles zei ze: “Ook nu, Heer, alles waar U God om vraagt, God zal het doen.” Zij wist dat als zij gewoon dat Woord uit Hem zou kunnen krijgen. Dat was alles wat zij hoefde te doen, was dat woord te krijgen. Ja, het was haar

donkerste uur, en Jezus kwam langs en riep. O, wat een geweldig iets zagen zij, een opstanding!

Laten we naar nog meer kijken waar de donkere uren zijn gekomen.

⁹² Er was eens een man, Job genaamd, een van de oudste profeten in de Bijbel. Hij was een groot man. Hij had—hij had de Here liefgehad, en hij had alles gedaan wat hij maar wist om te doen. En Satan verlangde hem te ziften, dus zei hij op een dag tegen God. . . Ja, God zei tegen hem, liever gezegd: “Waar bent u geweest, Satan?”

⁹³ Hij zei: “O, ik heb heen en weer, op en neer over de aarde gewandeld.”

⁹⁴ Hij zei: “Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Er is niemand op de aarde zoals hij. Hij is een volmaakt mens.”

⁹⁵ “O,” zei hij, “zeker, U geeft hem alles, doet alles voor hem. Zeker, hij is een groot man. Maar laat mij hem eens hebben, ik zal de toon veranderen. Ik zal hem U in Uw aangezicht laten vervloeken.”

⁹⁶ Hij zei: “Dat lukt u niet.” Dat is Zijn vertrouwen in een gelovige. Waarom? Hij is Oneindig. Hij is Eeuwig. Hij weet wat het einde zal zijn vanaf het begin. Hij wist dat Satan het niet zou kunnen. Want, Hij is het Woord, Hij wist wat Job zou doen.

⁹⁷ Nu, bedenk, Job, hij sloeg hem met zweren, doodde zijn kinderen, nam alles wat hij had. Zijn gezondheid was verdwenen. Zelfs zijn troosters kwamen en ze konden niets doen dan alleen hem beschuldigen van een geheime zondaar te zijn. En oude Job kwam in zo’n toestand totdat hij zo in nood kwam.

⁹⁸ U moet eerst in een benauwde toestand komen. U moet tot op een moment komen waar u aan het einde van de weg bent.

⁹⁹ Job kwam aan het einde van de weg toen hij zei: “Vervloekt zij de dag waarop ik geboren werd. Moge de zon zelfs niet schijnen en moge de maan niet schijnen bij nacht, moge de naam nimmer genoemd worden.” En in die benauwdheid, toen kwam Jezus langs. Hij keek neer en hij zei: “Ik zie, als mens, een bloem sterven; hij komt weer op in het voorjaar. Als een boom omwaait, komt hij weer op door de reuk van water.” Hij zag heel het botanische leven opnieuw leven, maar hij zei: “Een mens gaat liggen, hij geeft de geest, waar is hij dan?” Hij wist dat hij een oude man was. Hij zei: “Zijn zonen komen over hem treuren, en hij merkt het niet. Och, of Gij mij in het graf wil verbergen en mij in de geheime plaats bewaren, tot Uw toorn zich afkeert. Stel voor mij een tijd en een bepaling vast. Wij gingen. . .” En ging zo verder met spreken. Hij was aan het einde, van zijn benauwdheid: “Wat zou er gebeuren? De bladeren leven, ze komen terug in de bomen, de bloemen komen weer terug, al het andere komt op, maar een mens ligt neer en geeft de geest!” Hij was in nood.

Hij wist niet wat er met hem zou kunnen gebeuren, en hem op die leeftijd.

¹⁰⁰ Toen hij dat was, toen kwam Jezus langs. God richtte zijn hoofd naar de hemel, en hij zag Jezus komen in de laatste dagen.

¹⁰¹ Dat allerdonkerste uur toen zijn vrouw zei: “Vervloek God en sterf de dood,” maar hij zei: “Vrouw, gij spreekt als een dwaze vrouw. De Here heeft gegeven, en de Here heeft genomen, gezegend zij de Naam des Heren.” Zelfs zijn vrouw wees hem af. Zijn kerk wees hem af. Iedereen wees hem af.

¹⁰² In dat donkere uur, waarin hij niet wist waar hij van daaruit heen ging, kwam Jezus langs. Toen schreeuwde hij het uit: “Ik weet: mijn Verlosser leeft, en ten laatste dage zal Hij op de aarde staan. En hoewel nadat de huidwormen dit lichaam geschonden hebben, toch zal ik uit mijn vlees God aanschouwen, Die ik zelf zal aanschouwen.” In zijn donkerste uur, toen kwam Jezus langs. Jazeker.

¹⁰³ Mozes, voor Mozes, het donkerste uur kwam voor hem in Israëel. Hij was precies in de lijn van zijn plicht; ontmoette God daar in een struik, en zei: “IK BEN DE IK BEN.” Hij ging erheen en vocht door allerlei soorten nabootsing van Jannes en Jambres heen die zijn werk probeerden na te doen. Bij dit alles, hij bleef God getrouw. Tenslotte kreeg hij Israëel zover om te geloven. En hier komt hij vanuit Egypte, gaat op weg naar het—naar het beloofde land, waarvan God zei: “U zult Mij aanbidden op deze berg.” Dat was het Woord van God. Mozes wist dat hij naar die berg moest gaan. Amen. God zei het! Geen Farao kan hem ombrengen. Geen duivel kan hem ombrengen. Niets kan hem ombrengen. Hij zal bij die berg komen. Amen! Halleluja! Ik voel me religieus. Hij zal naar die berg gaan.

¹⁰⁴ Zo zijn wij op onze weg naar Glorie! Niets zal ons tegenhouden. Zeker niet. God zal Zijn Woord betuigen. Het maakt me niet uit wat er gebeurt, Hij zal het hoe dan ook doen. Jawel.

¹⁰⁵ Hij is op z'n weg, regelrecht in het pad van plicht. Hier is hij, ingesloten tussen de bergen. Hij luistert en hoort een geraas achter hem. Wat is het? Farao's wagens, bij duizenden, die eraan komen; bewapend, en speren en allerlei, om hen omver te rijden en hen te vertrappen. Daar is de Rode Zee, had hem afgesneden. Wat deed hij? Hij raakte in be- . . . Hij raakte in benauwdheid. De mensen allen aan het schreeuwen: “O, nu krijgen we ervan langs. Farao zal ons ombrengen, zijn zwaarden zullen ons doorboren. Onze baby's zullen hier sterven in de wildernis.”

Mozes riep het uit: “O God!”

¹⁰⁶ En toen kwam Jezus op het toneel. Hij was de Vuurkolom. Dat is juist. Hij kwam neer en Hij hing tussen hem en het gevaar. Amen. Hij is onze Tussenkomst. Hij is de Tussenstaander, amen, een Middelaar. Daar stond Hij, bleef daar staan; duisternis voor

de Egyptenaren, degenen die kwamen om te proberen er iets aan te doen. Hij was voor hen het Licht om bij te wandelen. Toen in de morgen, toen de wind die nacht heel hard was begonnen te waaien, toen, wat deed Hij? Hij was gekomen in de vorm van de Vuurkolom.

¹⁰⁷ Denk eraan, Hij is nog steeds die Vuurkolom. Jazeker. Toen Hij op aarde was, zei Hij: “Ik ben van God uitgegaan, en Ik ga heen tot God.”

¹⁰⁸ En na Zijn dood, begrafenis, opstanding en hemelvaart, Paulus, op zijn weg naar Damascus, werd hij neergeslagen door die Vuurkolom. Bedenk, hij was een Hebreëer. Hij zou dit niet hebben gezegd. . . Hij zei: “Here, Wie zijt Gij?” Hoofdletter H-e-r-e, Elohim. “Wie zijt Gij Die ik vervolg?”

Hij zei: “Ik ben Jezus.”

¹⁰⁹ Amen! Halleluja! Hij is de Eerste en de Laatste. Hij is nog steeds dezelfde. “Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, toch zult gij Mij zien. Ik zal met u zijn, zelfs in u.” Dezelfde Vuurkolom, dezelfde God Die hetzelfde doet, met dezelfde belofte, amen, Die Zijn Woord laat manifesteren. “Ik ben de Opstanding en het Leven. Ik ben Hij Die was, Hij Die is, en Hij Die komen zal.” Jazeker. Ja.

“Onze vaders hebben het manna gegeten in de woestijn.”

¹¹⁰ Hij zei: “Zij zijn allemaal gestorven. Maar, IK BEN DIE IK BEN.” Mozes. . . In de brandende bos, dat was de IK BEN. Hij is nog steeds de IK BEN, niet Ik was; IK BEN, tegenwoordige tijd, alle tijden.

¹¹¹ Wij ontdekken hier dat Mozes in deze hoek teruggedreven is, en de Christus was neergekomen. Nu, en de Bijbel zei dat, dat “Mozes de—de smaad van Christus als grotere rijkdom achtte dan de schatten van Egypte.” De smaad van Christus! Christus was de Zalving, de Logos Die van God is uitgegaan. De Engel, elke Bijbellezer weet dat die Engel Christus was. En daar was Hij in de woestijn, en Hij kwam op het toneel, in de vorm waarin Hij verondersteld werd gemanifesteerd te worden. Glorie aan God!

¹¹² Hij komt vandaag in de vorm, dezelfde Christus, erin gemanifesteerd.

¹¹³ Hij vertelde hun dat Hij hen eruit zou nemen. Hij was het aan het doen. Daar kwam Hij om bij Zijn Woord te staan, om Het te betuigen. Nadat Hij dan gekomen was, zoals Hij bij Martha kwam, toen riep Hij. Hij zei: “Mozes, waarom roept gij zo luid naar Mij? Spreek tot dit volk, dat gij voorttrekt.” Dat donkere uur, de Rode Zee opende zich en zij gingen erdoorheen, op hun reis om het Woord van God te vervullen. Ja, in Mozes’ donkerste uur, toen kwam Jezus langs. We hebben nu tijd. . . En Hij riep Mozes.

¹¹⁴ We willen uw aandacht trekken naar een andere kleine man. Zijn naam was Jairus. Er zijn vandaag zoveel van hen in de

wereld. Hij was een geheime gelovige. Hij hield van Jezus. Hij had over Hem gehoord. Hij geloofde Hem. Maar, ziet u, hij had zich al bij een organisatie aangesloten. Ja. Hij—hij—hij kon gewoon. . . Hij kon er niet voor uitkomen en het belijden. Hij geloofde het, maar hij kon het niet belijden, dus had hij zich verbonden met de ongelovigen. Maar hij geloofde het echt.

¹¹⁵ Weet u, wanneer een mens in die toestand geraakt, ooit brengt God hem tot de confrontatie. Het is in een noodtoestand wanneer wij werkelijk onze kleuren tonen, wat wij werkelijk zijn.

¹¹⁶ Dus daar was hij, hij was al verbonden met de ongelovigen, en hij was er al heengegaan, en had zijn naam in het boek gezet, enzovoort. En hij was een priester en dus kon hij—hij nauwelijks een belijdenis doen, want dat was zijn broodwinning. Dus, maar hij geloofde Jezus nog steeds.

¹¹⁷ Op een dag werd zijn kleine meisje ziek. O, tjonge. Hij, ongetwijfeld dat de man, als hij. . . op die manier, zou de dokter wel hebben geroepen. De arts kwam, verpleegde het kind. De koorts werd erger en erger. Na een poosje werd zij zo heet, en zo, dat ze uiteindelijk op sterven lag. Hij was in nood. Hij moest iets doen. Hij—hij wist gewoon niet wat te doen. Nu, hij dacht: "Als ik Hem alleen maar zou kunnen vinden, waar Hij ook is." Nu, hij wachtte niet tot het avond werd, zoals Nicodemus, om een persoonlijk gesprek te hebben. Het was tijd voor actie, de tijd voor actie was gekomen en hij moest tóén handelen.

¹¹⁸ En ik denk, broeder, zuster, hetzelfde geldt nu. De tijd is gekomen om te handelen. De tijd is gekomen om wel of niet te geloven. Die scheidslijn komt tot elke man en vrouw. Het komt tot elk kind. Soms, als u die grens overschrijdt, blijft er slechts één ding over, dat is oordeel, wanneer u tussen genade en oordeel gaat, wanneer u die grens overschrijdt.

¹¹⁹ Bedenk dat hij in nood kwam. Hij wist niet wat te doen. Daar stonden zijn priesters; alle rabbi's stonden om hem heen. De gemeenschap was bij hem, allen erbij, zagen zijn kleine meisje sterven. De dokter stond buiten, met zijn handen ineengeslagen, handenwringend: "Ik heb elk medicijn toegediend dat ik kende, en nog steeds. . ."

¹²⁰ Ziet u, het was Jezus Die heel de tijd aan het werk was. Jezus deed dit met een doel, om de kleur uit deze kleine man naar boven te brengen. Na een poosje, kan ik hem zijn kleine, zwarte hoed zien pakken en hem opzetten, zijn priesterjas aantrekken.

"Waar gaat u heen?"

¹²¹ "Ik ben. . . ik heb gehoord dat Hij bij de rivier is. Ik ga achter Hem aan!" O, tjonge! Weg was hij!

¹²² In dat uur van nood moest hij een besluit nemen: zijn kind laten sterven of, hij wist dat dat de manifestatie van het Woord was. Hij was een priester, en hij had het Woord gelezen, en hij wist

dat dat Gods manifestatie was. God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenend. Hij wist dat, en hij werd tot het punt gedwongen. Hij moest een fout maken, zijn kind laten sterven, of zijn belijdenis doen. Toen hij in die nood kwam, was het ongeveer die tijd dat Jezus langskwam. Hij ging om hem te ontmoeten. Hij zei, hij zei: “Ik zal met U meegaan, wat U maar zegt.” En daar op de weg, hier komt een boodschapper, de donkere zaak daar. Hij had zijn belijdenis gedaan, dat hij Hem geloofde. Hij had zichzelf toen al geëxcommuniceerd, en stelde voor de ogen van het publiek, dat hij een gelovige in Jezus was.

123 En hier komt een boodschapper, zei: “Val niemand lastig, want uw meisje is al gestorven. Ze is gisteren gestorven. Ze is al overleden. Hou je er niet, hou je er niet meer mee bezig.”

124 En, o, zijn kleine hart verlamde zowat. Maar hij keek en zag die ogen van Jezus, zei: “Heb Ik u niet gezegd? Vrees niet, als u de glorie van God wil zien. Waar bent u bang voor? Ik heb u al verteld dat Ik zou gaan.”

125 Hij heeft al gezegd dat Hij zou komen. Hij heeft al gezegd dat Hij dit zou doen, en hier doet Hij het. Amen. Hij zei dat Hij in de laatste dagen op het toneel zou verschijnen en deze dingen doen zoals Hij gedaan heeft, zoals we gisteravond hebben gelezen en besproken. Hier doet hij het. Waar bent u bang voor?

126 Bedenk, toen Hij kwam en Hij haar uit de dood riep. Hij kwam op het toneel en riep haar uit de dood.

Oude blinde Bartimeüs op een keer, kwam tot zijn donkerste uur.

127 Jezus was daar, organiseerde een Volle Evangelie Zakenlieden-ontbijt daar in—in Jericho, en Hij had Zacheüs daar. Hij had hem in een boom ontmoet, verderop in de straat. Dus toen Hij was . . . Wel, Hij zou niets anders hebben georganiseerd, ik ben er zeker van. Ziet u? Dus dan toen Hij daar aankwam, Hij, had Hij hem, was Zacheüs met Hem meegegaan.

128 Oude blinde Bartimeüs was blind geweest sinds hij een kleine jongen was. Dus hij dacht dat Jezus uit die poort zou komen, en hij wachtte. Na een poosje hoorde hij een hoop herrie, en iedereen kwam voorbij.

129 En hij hoorde de priesters zeggen: “Hé! Hé daar, U Die daar de heuvel opgaat! Hebt—hebt—hebt . . . We horen dat U de doden opwekt. Wij hebben er hier een hele begraafplaats vol van. Als U de Messias bent, als U de Messias bent, kom hiernaartoe en wek deze doden op.”

130 Weet u dat diezelfde duivel nog steeds leeft, zie, in de vorm van religie, op dezelfde manier. Zie?

131 “Als U de Messias bent, wij . . . Wekt U dan de doden op; wij hebben er hier een begraafplaats vol van. Kom.” En o, iedereen

aan het schreeuwen. De één roept: “Hosanna voor de Profeet!” Nog een ander roept *dit, dat, wat niet al*. Zo’n verwarring!

¹³² Deze oude blinde man dacht: “O, ik heb Hem gemist. Hij is van daaruit gekomen, en ik dacht dat Hij hier zou komen. Ik ben op de verkeerde plaats gezet.” En hij begon te schreeuwen. Hij dacht: “Als Hij het Woord is, is Hij God; Hij moet dat zijn.” Dus: “O, Jezus, Gij Zoon van David, heb medelijden met mij!” In dat uur van benauwdheid riep hij het uit.

¹³³ Nu, Jezus, als u hier opmerkt, was in Jericho. Waar ze zeiden dat hij zat, was hij honderdvijftig meter van waar Jezus was. Met duizenden mensen die om Hem heen drongen, kon Hij het geroep van die man niet hebben gehoord. Nee. Maar Hij voelde het. Hij stopte.

¹³⁴ Ik wil een van deze avonden prediken: “En toen stopte Jezus.” O! “En toen bukte Jezus Zich.” O!

¹³⁵ Maar toen Jezus stopte, wat was het? Hij riep hem. “De Meester is er. Geef de moed niet op,” zeiden de discipelen, “Hij roept u. Hij is u aan het roepen.” Riep hem uit die menigte.

Hij doet nu hetzelfde. Dringt het diep door? Zie?

¹³⁶ “De Meester is er en roept om u.” En Hij roept van—van blindheid naar licht, van duisternis naar licht. En Hij riep hem, overgegaan van dood naar Leven. “De Meester is er en Hij roept u.” En toen Hij hem geroepen had, gaf Hij hem zijn gezichtsvermogen terug.

¹³⁷ De kleine vrouw met de bloedvloeiing, eens, boven op de heuvel, had al haar geld bij de dokters uitgegeven. Ongetwijfeld had zij de—de werkdieren verkocht. Zij hadden de—de boerderij verkocht, hadden het verpand. Zij hadden al wat zij konden aan de artsen uitgegeven, geen van hen deed haar enig goed. Zij werd alsmaar slechter en slechter. Het bloeden wilde niet stoppen. Onophoudelijk, het ging alsmaar door. Zij werd minder en minder.

¹³⁸ En op een dag, terwijl zij daar zat te breien, boven op de heuvel waar ze woonde, keek zij neer in de vallei, en ze zag een boot binnenkomen. Iedereen begon te rennen: “Hosanna voor de Profeet!”

¹³⁹ Zij had over Hem gehoord. Geloof komt door het horen. Nu, ze zei: “Ik zal naar beneden gaan en een blik van Hem ontvangen.”

¹⁴⁰ En toen zij daarnaartoe liep, en ze voor het eerst een blik sloeg op het Woord van God in vlees gemanifesteerd, was er iets met Zijn spreken en Zijn uiterlijk, dat zij wist dat dat Hem was. Jazeker. “O, als ik slechts op een of andere manier Zijn aandacht kon trekken, als ik Hem slechts op een of andere manier kon aanraken!” En zij glipte door de menigte en ze raakte Zijn kleed aan.

141 Bedenk nu dat het niet haar vinger was dat Hij voelde. Zeker niet, omdat de Palestijnse kleding loshangt. En Hij . . . zij . . .

Petrus zei: “Iedereen heeft U aangeraakt.”

142 Hij zei: “Maar dit is een andere aanraking. Ik bemerk dat Ik zwak ben geworden.”

143 Jezus was gekomen. Haar geld was op, alles was op; maar in dat donkere uur toen het bloeden niet wilde stoppen en de dokters het niet konden stoppen, kwam Jezus. En wat deed Hij? Hij riep haar. Keek om zich heen totdat Hij haar vond, en Hij zei: “U had een bloedvloeïing, maar het is opgehouden.”

144 “Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer.” “De Meester is gekomen en Hij vraagt naar u. Hij is gekomen en Hij riep.” Hij riep haar terug tot gezondheid.

145 De kleine vrouw bij de bron, waar we gisteravond over spraken, alle hoop was verdwenen. Wellicht, misschien had haar vijfde man haar verlaten, en had zij die avond de zesde genomen, en zij—ze was wat in twijfel over hem. Moreel was zij er geweest. Zij had een echte dame willen zijn; zij, ongetwijfeld had zij de Bijbel gelezen.

146 En zij ging daar heen, ging er om ongeveer elf uur heen. Zij kon niet vroeg in de ochtend komen wanneer de rechtvaardige vrouwen kwamen. En zij droegen hun water op hun hoofd, en hun kruiken, en keerden terug. En dus kon zij niet komen, zich onder hen mengen. Zij, zij hielden in die dag een afscheiding daarvan, de goeden en verkeerden mengden zich niet met elkaar. De immorelen bleven op hun plek, dus kon zij niet komen met de anderen. Zij zouden haar niet laten komen. Dus nadat iedereen hun water had gehaald en terugkeerde . . . Kwam zij voor iets Beters.

147 En toen kwam zij daar met deze kruik op haar hoofd, ongetwijfeld was zij onderweg en dacht: “Nu, de man die ik heb getrouwd, of die ik gisteravond te pakken kreeg, ik twijfel aan hem. Hij is een man, hij gedraagt zich zo vreemd. Ik—ik weet gewoon niet wat ik aan hem heb. Ik heb geen kans. Ik ben uit de maatschappij verdreven. En ik kan niet naar die kerken gaan, zij doen niet . . . Kijk maar naar ze! Ik weet niet wat te doen. Ik ben in nood. En ik ben de Bijbel gaan lezen; zeker, op een dag zal die Profeet op het toneel verschijnen. Nu, ik weet dat ze beweerd hebben dat zoiets niet bestaat, en dit is, ‘Misschien over honderd jaar, en over duizend jaar. We hebben er duizenden jaren naar uitgekeken, en het is nog nooit gebeurd, dus kijken we er nu niet naar uit.’ Alles zit zo: ‘O, nee, we hebben kerken en dergelijke. Zoiets hebben we nu niet nodig.’” Dus toen liep ze verder en overpeinsde het.

148 Weet u, als u over Hem denkt, dat is wanneer Hij aan u verschijnt. Zoals we het gisteravond hadden, toen zij op weg waren naar Emmaüs.

149 Toen zij over die dingen dacht, hoorde zij een Man zeggen: “Breng Mij te drinken.”

150 Wat was het? In haar donkerste uur, toen haar moraal vergaan was. Misschien een knappe, kleine dame, de straat opgestuurd om zo te leven. Soms is het niet de schuld van het kleine meisje, het is haar ouders schuld, om haar zo naar buiten te laten gaan. En daar was ze, misschien hingen haar kleine krullen naar beneden; ze was uitgeput, terwijl ze verder ging, vermoeid, en niemand had iets met haar te maken, het kind, en misschien een heel verhaal erachter.

151 In ieder geval weet ik één ding, zij had de Bijbel gelezen, en ze geloofde de Bijbel. En daar lag een klein zaadje diep in haar hart: “Als het ooit gebeurt, zal ik het weten.” Zij was daartoe voorbestemd.

152 Kijk naar die oude Judas die daar stond en zich zo te gedragen zoals hij deed. Het was zwart daar beneden diep in zijn hart. Het Licht scheen hierboven in zijn werken, maar diep in zijn hart geloofde hij Het niet. En hier was zij. . . Ziet u, het Licht kon niet daarbeneden komen. Maar hier was zij, geloven, zij geloofde Het, maar haar leven was verduisterd; toen het Licht het trof, nam Het de duisternis eruit. Maar toen het Licht het hierboven trof, verduisterde Het dat helemaal. Dat is het verschil.

153 Ziet u, zij was voor dat doel geboren. Zij, ze zei, toen Hij haar vertelde hoeveel mannen zij had gehad, zij. . . Wat gebeurde er? Zij werd plotseling opgewonden als het ware. Zij raakte in nood. Ze zei: “Meneer, ik bemerk dat U een profeet bent. Ik weet dat wanneer de Messias zal komen, Hij deze dingen zal doen.”

154 Toen riep Hij haar. Toen riep Hij haar. “Ik ben het, Hij Die met u spreekt.” Zij herkende het door het Woord van God. Hij riep haar van haar zonden, tot een Leven. En haar naam staat in de Bijbel, en vandaag heeft zij onsterfelijk Leven.

155 Hij kan u op dezelfde manier roepen, omdat Hij Dezelfde gisteren, heden en voor eeuwig is. De. . .

156 Ja, haar moraal was verdwenen, maar toch wist zij dat Hij die onderscheiding had. Zij wist dat dat de Messias moest wezen. Dan, toen Jezus zei: “Ik ben Hem, Ik ben Hem,” wist zij dat het zo was.

157 Op een keer waren de discipelen weg met de boot, alle hoop was verdwenen. De stormen, zij waren zonder Jezus weggegaan, en de stormen waren net—net zoals het was bij Lazarus' huis. Alle hoop was verdwenen. De kleine oude boot had water geschept. En zij schreeuwden het uit en riepen, en waren misschien aan het bidden en zo verder en de bliksem flitste, en de boot liep vol met water, de masten vielen naar beneden, de roerriemen braken en ze hielden elkaar huilend vast.

158 En in dat allerdonkerste uur, toen kwam Jezus aanwandelen. Maar Hij leek in hun ogen op een schaduw. Hij zag er griezelig uit, als een geest, en ze schreeuwden het uit van bangheid.

159 Dat is wat er vandaag aan de hand is. Jezus komt in het uur van uw duistere uur, en u bent er bang voor. U weet niet wat Het is.

160 Zij wisten niet wat Hij was. Ze zeiden: “O, het is een geest!” Zij schreeuwden.

161 En toen riep Hij hen, zei: “Wees niet bevreesd, Ik ben het.” In het donkerste uur kwam Jezus voorbij, hun Hulp. Dat is de manier waarop Hij het altijd doet, komt in het donkerste uur. Toen kwam Jezus en manifesteerde Zich en kwam tot hen.

Petrus zei: “Als U het bent, beveel mij op het water te komen.”

Jezus zei: “Kom op!”

162 Weet u wat, vrienden? Spoedig zal Hij komen voor diegenen in deze laatste dagen. Nu, is het niet vreemd dat de kerk opnieuw in dit donkere uur is geraakt?

163 Ik ga hier iets zeggen. Het is geen leer. Ik profeteer alleen. Weet u wat er is gebeurd? Het zal tot een punt komen, spoedig, let op mijn woorden, dat alle denominaties zich zullen moeten verenigen in het Oecumenische Concilie. Doen zij het niet, dan kunnen zij niet de ondersteuning van het Concilie krijgen. Daarom zal er een boycot zijn, en niemand kan naar deze kerken gaan, of naar enige kerk gaan; tenzij u een merkteken van uw eigen kerk hebt, kunt u niet kopen of verkopen. Ziet u het precies zoals het was, zo zal het opnieuw zijn, een merkteken voor het beest. En de gemeente, zij beseffen dat, geestelijke mensen.

164 En u Pinkstermensen, sowieso, herkennen het. U bent het beginnen te voelen. Wanneer uw kerken, vele van de organisaties van de Pinkster; en ik hoef uw naam niet te noemen, maar u weet op dit ogenblik, ze—ze komen erin. Zij hebben al getuigd dat zij er waren. En wanneer u dat doet, wat zal u moeten gaan doen? U zult uw Evangelische leer van de doop van de Heilige Geest op moeten geven. U zult uw leer van de Bijbel op moeten geven.

165 En de leden zullen daar niet voor staan. Echte wedergeboren Christenen zullen eerst sterven. Zij zijn gewaarschuwd door het Woord. Zij weten dat deze zaak komt. Jazeker.

166 En is het niet vreemd? En juist in dit donkerste uur, dan komt Jezus eraan en roept hen, zegt: “Word niet bang. Ik ben het. Ik ben nog steeds met u. Ik ben hier om Mijn Woord te manifesteren.” Zoals Hij toen was, zo is Hij nu. Hij zei dat Hij dat zou doen. O, tjonge! De Meester is gekomen en heeft naar ons gevraagd.

167 Vele zieken hier, ongetwijfeld, dat, die hier zitten, en de dokter heeft u verteld dat er geen—geen hoop voor u is. U bent

misschien in uw donkerste uur, maar, onthoud, de Meester is gekomen en roept u.

¹⁶⁸ En op een dag, op een dag zal de Meester komen en vragen naar iedere naam die in het Levensboek van het Lam geschreven is. Als de uwen daar niet staan, krijg hem er nu in, want Hij zal komen en roepen. Zelfs zij die in het graf zijn, zullen Zijn Stem horen en tot Leven komen. De Meester zal komen en u roepen. En terwijl Hij vandaag roept, antwoord en tref voorbereidingen voor die Dag, is mijn advies aan u.

¹⁶⁹ De belofte van dit tijdperk, Hij beloofde dat Hij hier zou zijn. De dingen die Hij deed, zou Hij opnieuw doen, en nu weer is de Meester gekomen en roept u.

¹⁷⁰ Laten we onze hoofden buigen. Ik heb hier nog ongeveer zes bladzijdes, maar ik—ik kan er nu niet aan toekomen. Laten we onze hoofden buigen. Ik heb beloofd u vroeg uit te laten gaan en het is al kwart over.

¹⁷¹ Hemelse Vader, o Heer, laat het opnieuw gebeuren. Al deze dingen die ik gezegd heb: “Jezus is gekomen en roept u.” Wat doet Hij wanneer Hij komt? Hij roept. En laat het weer gebeuren, Here. Laat Uw Heilige Geest vanavond onder de mensen komen, de Here Jezus in de vorm van—van de Geest. Laat Hem vanavond komen en Zichzelf openbaren, en dan Zichzelf manifesteren. Zoals die mensen, hoe dat zij geloofden, zullen ook wij geloven, Here. Er zijn hier velen die misschien nooit deze gelegenheid gehad hebben. Wij bidden dat U het hun vanavond opnieuw wilt verlenen. Want wij vragen het voor de glorie van God, in Jezus’ Naam. Amen.

¹⁷² Dat klopt, zuster, ga daar maar gewoon mee verder. Dat is fijn. Toe maar. O, heel rustig, iedereen.

¹⁷³ Gelooft u dat Hij gekomen is? Hij is gekomen. Roept Hij nog steeds wanneer Hij komt? Nu, als u alleen maar zult geloven. Als u gewoon het Woord van God zult geloven, zal God het toestaan.

¹⁷⁴ Nu, kijk, ik heb geen tijd om de gebedsrij hier voor op te roepen. Ik zal hen vanavond van daaruit oproepen, zo de Here wil. De Meester is gekomen. Hij is gekomen om Zijn Woord te vervullen in de laatste dag. En wat Hij toen was, is Hij vandaag. Wat Zijn manifestatie of identificatie toen was, is het dat vandaag, omdat Hij nog steeds het Woord van God is. Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] En het Woord van God is een onderscheider van de gedachten, overleggingen van het hart. En de wijze waarop Hij toen deed, is de manier waarop Hij het altijd gedaan heeft. Hij is nog steeds Dezelfde. Als Hij dat nu zou doen, zou u Hem geloven? Zou het u Hem laten geloven?

¹⁷⁵ U mensen daar nu, laat me eerst kijken om te zien of er iemand is die ik ken; die hier ergens zit, die ik ken.

176 Allen die hierboven rondom zitten, die mij niet kennen, steek uw handen op; weten dat ik niets over u weet, en u bent ziek, steek uw handen op. Ik denk, iedereen. Goed, nu, gelooft u. Gelooft u gewoon met heel uw hart. Twijfel niet. Heb geloof. Geloof God.

177 Ik ga u vragen heel rustig te zijn, te blijven zitten. Beweeg nu niet heen en weer, alstublieft niet doen. Ziet u? Zie? U bent een—een ziel, lichaam en geest. En uw geest. . . En de Heilige Geest is heel schuw.

178 Hoeveel herinneren u zich, vele jaren geleden, dat de Heilige Geest, toen ik hiernaartoe kwam en u vertelde? Toen ik de mensen bij de hand nam, Hij mij vertelde dat deze onderscheiding zou komen en dan verder zou gaan? U herinnert het zich; herinnert u zich dat? Maar Hij zei: “Als u de mensen ertoe kunt krijgen om u te geloven.” Herinnert u zich die dagen, vele jaren geleden? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] U moet geloven.

179 Ik zag een man, ik geloof dat het hierzo was bij die andere bijeenkomst, en zat daar. En de Heilige Geest. . . Ik lette op hem terwijl ik predikte. Hij was een kreupele man. Hij had krukken onder zijn armen. En net toen ik met de uitnodiging begon, kwam Satan naar de man toe, een zwarte schaduw. En ik keek er met mijn eigen ogen naar. Hij stond op en liep eruit. Hij zal altijd kreupel blijven, ziet u. En dus, hij, terwijl hij daarzo genezen zou zijn als hij maar—maar. . . Ziet u? Maar alleen, ik weet niet waarom. Ik denk dat hij gewoon naar de vijand luisterde. Maar als u naar die schaduwen zou staan kijken, die dingen in gedaantes zou zien, de wijze waarop zij zijn, en op hen letten hoe zij doen. Ziet u, het zou zijn. . .

180 Nu, ik kan niet genezen. De man die u vertelt dat hij u kan genezen, hij is verkeerd. U bent al genezen. Maar, het is het herkennen van de Tegenwoordigheid van Jezus Christus. Nu, als Martha wist dat als zij Hem opnieuw kon zien, dat zij haar verlangen zou krijgen, omdat Hij het gemanifesteerde Woord was, kunnen wij het vanavond niet evenveel geloven, om het te geloven? Zeker behoren wij dat. Hij is gekomen. Hij is gekomen, Hij is gekomen in de vorm van de Heilige Geest. Dat is Wie Hij is. Nu, bidt u gewoon.

181 Ziet u, hierboven, als ik hier iemand had staan, hier vlak bij me, gewoon—gewoon aan het bidden; heb zoveel mensen zien bidden, het is over heel het gebouw. U moet er gewoon op letten. U kunt niet zeggen: “Zeg, Broeder Branham. . .” Nee, hoor. Ik—ik zou het niet kunnen, niet meer dan dat u mij een droom kunt dromen. Ziet u? U zou kunnen dromen. U, God kon u een droom van mij laten dromen, u gelooft dat, maar u kunt het zelf niet doen. U kunt niet zeggen van: “Broeder Branham, ik ga nu een droom van u dromen.” Nee, dat kunt u niet. En ook kan ik geen

visioen zien. Wie ook een droom aan u geeft, dat is degene die het moet doen. Het gaat op dezelfde manier met een visioen.

¹⁸² Ik zie een man hierzo aan het einde van de rij zitten, met artritis. Als hij met heel zijn hart zal geloven, zal God hem genezen van de artritis. Gelooft u dat Hij het zal doen, meneer? Die daar zit, de Mexicaanse man, die aan het eind van de rij zit, zult u het geloven? In orde, meneer.

¹⁸³ De dame die naast u zit, zij heeft ook artritis, evenzo. Gelooft u dat God u zal genezen, dame? (Heeft *dit* een echo? Ik ben bang dat de mensen het niet horen.) Zult u dat? In orde.

¹⁸⁴ Wat dan met die andere kleine Mexicaanse dame die bij haar zit? Zij lijdt aan een maagprobleem. Gelooft u dat God uw maag zal genezen, dame?

¹⁸⁵ Zij ontving het. Wanneer ik dat Licht naar beneden zie gaan, dat betekent dat het gebeurd is. Ja. Dat is het. Het trof haar. Daar was Het, draaide in het rond. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . dat doet het. Ziet u? Wanneer Hij het geloof kan vinden! Ziet u: “Vele dingen kon Hij niet doen vanwege hun ongelof.”

¹⁸⁶ Hier is een dame die hier zit te bidden, hier vlakbij. Zij is bang. Dat moet ze wel zijn. Ze heeft kanker, heel erg. Ik ken u niet, maar God kent u. Gelooft u dat God mij kan vertellen over deze kanker of anders wat? Kijk naar mij. Er zijn daar zo velen die bidden, ziet u, daarvoor zeg ik het. Kijk naar ons. Nu, ja, u bent niet hiervandaan, dit is niet uw thuis. U bent van een plaats genaamd Porterville, Californië. Dat klopt. Gelooft u dat God mij kan vertellen wie u bent? Hij weet het. Uw naam is mevrouw Wintham. Dat is juist. Geloof nu, en de kanker zal u verlaten. Als gij kunt geloven! Dat is alles wat God u vraagt te doen. Als gij kunt geloven!

¹⁸⁷ Gelooft u dat niet met heel uw hart? Iemand in dit gedeelte *hier*, kunt u niet geloven? De Meester is gekomen en heeft u geroepen. Hij roept u van dood tot Leven, van ziekte tot gezondheid.

¹⁸⁸ Hier is een man die hier vlakbij zit, hoofd gebogen, biddend. Hij bidt eigenlijk niet voor zichzelf, hij bidt voor iemand anders. Het is een—een meisje. Het is zijn dochter. Gelooft u, meneer? U hebt problemen met uw benen. U hebt last van uw knie. Dat is juist. Het is niet nodig te huilen, dat is Hem daar bij u. Uw dochter ligt in een ziekenhuis, nietwaar? Een geval van tuberculose. Gelooft u. Gelooft u? De Meester is gekomen en roept haar. Zult u geloven, als haar vader? Zult u dat? Moge Hij haar vanavond bezoeken, en u. Moge het voorbij zijn.

¹⁸⁹ Hier is een kleine jongen, een kleine jongen met een bruin gezicht. Hij lijdt aan een huidziekte, en astma, een kleine Mexicaanse jongen, Mexicaanse jongen die daar zit. Hij komt niet hiervandaan. Hij komt uit San Jose. Geloof je, jongen? Nog iets, je vader is hier bij je. Hij is een prediker. Dat is juist. Geloof

je dat God mij kan vertellen hoe je heet? Zou jou dat echt sterk doen geloven? Je naam is Reuben. Geloof nu. Ja. God zal je gezond maken.

¹⁹⁰ De Meester is gekomen en Hij roept u. O, zondaar, o, zieke persoon, ziet u de Meester niet gemanifesteerd in menselijke wezens, onder gelovigen? Hij is gekomen om Zijn gelovige kinderen tot gezondheid te roepen. Hij is gekomen om de zondaar tot bekering te roepen. Teruggevallene, kerklid, de Meester is gekomen en roept u.

¹⁹¹ Gelooft u het? Gelooft u het voor uw nood, nu? Zo ja, hef uw hand op, zeg: "Ik geloof voor mijn nood." Sta dan op en aanvaard het. De Meester is gekomen en roept u. En wie u ook bent, wat voor nood u ook hebt, de Meester is gekomen en Hij roept u. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en altijd.

¹⁹² Die kleine vrouw ging de stad in en zei: "Kom, zie een Mens Die mij gezegd heeft wat er verkeerd was." U bent de stad niet ingegaan. U bent zelf komen kijken, dus de Meester is gekomen en roept u.

¹⁹³ Hef uw handen op en prijs Hem, en zeg: "Here Jezus, ik ben een zondaar; vergeef mij. Ik ben een teruggevallene; neem mij terug, Here. Ik heb de Heilige Geest nodig; vul mij. Ik ben ziek, genees mij. Ik ben kreupel, maak mij gezond." De Meester is gekomen en roept u. Steek uw handen nu op en prijst Hem. Amen.

¹⁹⁴ (Geef ons hier een akkoord: "'k Wil Hem prijzen, 'k wil Hem prijzen." Kent u: *'k Wil Hem prijzen*. U kent die, nietwaar?)

Gelooft u?

'k Wil Hem prijzen, 'k wil Hem prijzen,
O, prijs het Lam, voor zondaars geslacht;
Geef Hem glorie, al gij volken,
Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

¹⁹⁵ Hebt u Hem lief? Nu, houd u er niet van om voor Hem te zingen terwijl Hij hier is? Hij is een Geest Die door het gebouw heen beweegt. Hij kent uw harten, weet alles over u. Laten we het Hem toezingen, met heel ons hart.

'k Wil Hem prijzen, (hef uw handen op terwijl
u het zingt), ik . . . (prijs Hem nu gewoon) . . .
Hem prijzen,
O, prijs het Lam voor zondaars geslacht;
O, geef Hem glorie, al gij volken,
Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

¹⁹⁶ O, dame, u in de rolstoel, als u daar slechts een beetje meer zult geloven. "Ik . . ." Laten we het nog eens proberen. Ik wacht ergens op.

'k Wil Hem prijzen, 'k wil Hem prijzen,
 O, prijs het Lam voor zondaars geslacht;
 Geef Hem glorie, al gij volken,
 Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

¹⁹⁷ Terwijl wij dit nu weer zingen, draai u om, neem iemands hand, terwijl wij het zingen, zing: "'k Wil Hem prijzen." Kom nu, allemaal tezamen.

'k Wil Hem prijzen, 'k wil Hem prijzen,
 Prijs het Lam voor zondaars geslacht;
 Geef Hem glorie, al gij volken,
 Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

¹⁹⁸ O, zondaarvriend, wilt u hier nu niet naartoe lopen? Kom naar voren en prijst Hem, al u mensen. Al u mensen die Hem willen belijden als Redder. In Zijn Tegenwoordigheid, terwijl de heiligen in de Geest aanbidden, wilt u hier niet komen staan? Zeggen: "Ik wil vanavond getuigen, ik wil Hem prijzen. Ik wil komen. Ik schaam mij niet voor Hem. Ik wil dat de wereld weet dat ik Hem als mijn Redder aanneem, nu hier terwijl Hij tegenwoordig is." Kom terwijl we het zingen.

'k Wil Hem prijzen, (wilt u niet komen?) 'k wil
 Hem prijzen,
 O, prijs het Lam voor zondaars geslacht;
 O, geef Hem glorie, al gij volken,
 Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

¹⁹⁹ O, dat is het, dame, kom maar verder. Wie komt er nog meer, in de Tegenwoordigheid van Christus? Kom hierheen, zuster, kom hier staan.

²⁰⁰ Nog iemand anders die wil dat Hij nu uw Redder is, die zich niet schaamt. Hij zei: "Als u zich voor Mij schaamt voor de mensen, zal ik mij voor u schamen voor Mijn Vader en de heilige Engelen." Als u zich nu niet schaamt voor Hem, en u Hem als uw Redder graag wilt, terwijl Hij hier is! U hebt Hem gezien. Het is zo perfect, het Woord Zelf maakt Het bekend. Kom terwijl de heiligen nu aanbidden. Wilt u niet komen?

²⁰¹ God zegene u, meneer. Hier komt een oude dame die komt, echt op leeftijd. Wilt u nu niet komen?

'k Wil Hem... (zing het nu)... 'k Wil Hem
 prij- . . .

²⁰² Dat is goed, jonge mensen, kom verder eromheen. Prijs gewoon. God zegene u, dame, dat is de manier om het te doen. God zegene jullie, jongeren.

. . . zondaren geslacht;
 Geef Hem glorie, al gij volken,
 Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

²⁰³ Terwijl de predikers nu naar deze mensen toe gaan, wil niet nog iemand komen? Teruggevallene, wilt u komen, zeg: "Ik

schaam me voor mijn leven”? Hier is Hij. Geloof u dat ik Gods dienstknecht ben? Hef uw handen op. Welnu, Jezus Christus is in ons midden. Wilt u niet komen?

Geef Hem glorie... (Wilt u Hem niet glorie komen geven?)... volken,
Want Zijn Bloed heeft elke vlek...

²⁰⁴ Martha, komt u, of blijft u in huis zitten met Maria? Blijft u achter in een of andere organisatie, en zegt: “O, mijn kerk gelooft Het niet op deze manier,” terwijl Christus gemanifesteerd wordt? Blijft u zitten en dat zeggen, of komt u eruit? “Wel, ik zal u zeggen, wanneer ik...” Nee. Vandaag, dit is het uur. De dood hangt om u heen, zoals Jairus’ dochter.

²⁰⁵ Kom nu! Teruggevallene, kom nu. Zondaar, kom nu. Dit is de tijd. De Meester is gekomen en Hij roept u. Hij roept u. U zegt: “Hoe weet ik dat?” Hij gebruikt mijn stem. Als Hij mijn stem gebruikt om ziekte, aandoeningen en dergelijke te vertellen, weet u dan niet dat Hij ook zonde uitroept? Kom eruit! Kom nu, dit kan misschien de laatste gelegenheid zijn die u ooit zult hebben.

²⁰⁶ Nog eens, er zijn er hier meer die behoren te komen, vrienden. Ik wil u niet in verlegenheid brengen, om u er zo uit te roepen. Dat is niet juist. Als u soms misschien... Die Farizeeën dachten dat zij gered waren, maar dat waren zij niet. U denkt hetzelfde. Kom nu.

²⁰⁷ Wees zeker! Neem niet, neem geen genoeg met een halfgebakken kans. Als er een kleine twijfel in uw gedachte is, neem geen risico. Kom toch nu. Nu is de tijd, nu terwijl de Bron geopend is, terwijl de Heilige Geest hier is. De Meester is gekomen. Die kleine twijfel, is wat Hij u probeert te vertellen: “U twijfelt!” Geef het over. Kom nu. De Meester is gekomen en roept u. Dat is goed, blijf gewoon komen, blijf maar komen.

’k Wil Hem prijzen, ’k wil Hem prijzen, (Wilt u Hem niet komen prijzen?)
Prijs het Lam voor zondaars geslacht;
Geef Hem glorie, al gij volken,
Want Zijn Bloed heeft elke vlek weggewassen.

²⁰⁸ Nu, terwijl de zondaren komen, om aanspraak op Hem te maken; laten dan de mensen Hem prijzen, terwijl we het nu zingen. Omhoog met uw handen, zing en prijs Hem, nu, allemaal samen.

’k Wil Hem prijzen, ’k wil Hem prijzen,
Prijs het Lam voor zondaren geslacht!

²⁰⁹ Prijst Hem gewoon! U mensen hier rondom, bid, vraag Hem om u te vergeven. Dat is wat Hij zal doen. De Meester is gekomen en roept u. God zegene u.

TOEN KWAM JEZUS EN RIEP DUT64-0213
(Then Jesus Came And Called)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op donderdagavond 13 februari 1964 in het Elliott Auditorium in Tulare, Californië, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org